

सङ्गिः शुभग्रहैः । सूतिकाग्रहप्रवेशे कालविशेषमाह
ज्योतिर्विशेषः “अथातः सस्रवक्ष्यामि सूतिकागार-
वेशनम् । मासे तु नवमे प्राप्ते पूर्वपक्षे शुभे दिने ।
प्रसूतिसम्भवे काले सद्य एव प्रवेशयेत्” इति । पूर्वपक्षे
शुक्लपक्षे नक्षत्रादीन्याह गगः “रोहिण्येन्दुवर्षोष्णेषु
स्वातीवारुणयोरपि । पुष्ये पुनर्वसौ हस्तधनिष्ठा तु प्र-
त्तरासु च” इति । “मैत्रत्वाद्ग्रे तथाश्विन्यां सूतिकागार-
वेशनम् । सर्वे शुभग्रहाः केन्द्रे पापासु त्रिषड्वायगाः ।
शुभांशे शुभसङ्घटौ सूतिकागारवेशनमिति” ।

तदाकारमाह भावप्र० “अष्टहस्तायतं चारु चतुर्हस्तविशा-
लकम् । प्राचीद्वारसुदगद्वारं विदध्यात् सूतिकाग्रहम्” ।

सूतिकारोग पु० इत० । भावप्र० उक्ते रोगभेदे

तद्भिदानादि यथा “मिथ्योपचारात् संक्षेपात् विषमा-
जीर्णभोजनात् । सूतिकायास्तु ये रोगा जायन्ते दारु-
णाश्च ते” । मिथ्योपचारात् अच्युचिताचरणात् प्रवा-
तादिसेवनात् । संक्षेपात् संक्षिप्यन्ते दोषा अनेन इति
संक्षेपः दोषजनकमङ्गं तस्मात् । दारुणाः कष्टसाध्याः ।
के ते व्याधय इत्याकाङ्क्षायामाह “अङ्गमर्दो ज्वरः कासः
पिपासा सुरगालता । शोथः शूलतिषारौ च सूतिका-
रोगलक्षणम् । एतेऽङ्गमर्दादयः प्रायेण सूतिकाया
भवन्तः सूतिकारोगत्वेन लब्धन्ते । ज्वरादीनां रोग-
विशेषाणां निदानविशेषमाह “ज्वरातीसारशोथाश्च शू-
लानाश्च बलक्षयाः । तन्द्रारुचिप्रसेकाद्या वातश्चेष्ट-
ससङ्गवाः । कच्छसाध्या हि ते रोगाः क्षीणमांसबला-
श्रिताः । ते सर्वे सूतिकानाम्ना रोगास्ते चाप्युपद्रवाः”
सूतिकाभवत्वेन सूतिकानाम्ना ते रोगाः आश्रयाश्रित-
योरभेदोपचारात् ते चाप्युपद्रवा इति त एव ज्वरादयः
उक्तानां रोगाणासन्यतमं प्रधानीकृत्योपद्रवाश्च” ।

सूतिकाषष्ठी स्त्री सूतिकाष्टहे पूज्या षष्ठी शक० । सूतिका-
गारे प्रसवावधि षष्ठे दिवसे पूज्यायां षष्ठीदेव्याम् । य-
थाह “विष्णुधर्मोत्तरे “सूतिकावासनिबध्या जन्मदा नाम
देवताः । तासां यागनिमित्तार्थं शुद्धिर्जन्मनि कीर्तिता ।
षष्ठेऽङ्गि रात्रियागन्तु जन्मदानाच्च कारयेत् । रक्षणीया
सदा षष्ठी निशां तत्र विशेषतः । राम ! जागरणं कार्यं
जन्मदानं तथा बलिः” । रामेति सन्वोधनम् । तत्रा-
शौचान्तरदोषोऽपि नास्ति । “अशौचे तु ससुत्पक्षे
उल्लजन्स यदा भवेत् । कर्तुं स्नात्कालिकी शुद्धिः पूर्वा-
शौचाद्विशुध्यति” इति प्रजापतिवचनात् । उल्लजन्नेति

श्रवणात् पितृरेवाशौचाभावः न तु मातुः कर्तुरिति
पुंलिङ्गनिर्देशाच्च । कारवेदिति अन्यगोत्रजाभिप्रायेण ।
तत्रादौ विनायकादिषुचित्तधोद्धृतातृकापूजनम् । तथा
च कृत्यचिन्तामणौ “कागजागरणं कार्यं खड्गो
धार्यः समीपतः । आवाह्य पूजयेद्देवीं गणेशं मातृका
गिरिम्” । देवीं षष्ठीम् । गिरिं सन्यानदण्डम् । भोज-
राजः “गणेशश्चैव नन्दा च पूतना सुखमण्डिका । विवा-
निका शकुनिका शुष्कनन्दा च जम्भिका । आचार्यका
रेवती च पिलिपिङ्गा ततः परम् । स्कन्दा च द्वादशैत-
द्व्याः रक्षार्थं मातृका ग्रहाः” ज्यो०त० । [अमरः ।

सूत्यानि त्रि० सुष्टु सूत्यानम् उद्योगो यस्य । चतुरे कर्मकुशले
सूत्पर न० सु+उत्+प्र+कृ+प । सुरासन्धाने शब्दच० ।

सूत्या स्त्री सू-क्यप् नि० । यज्ञाङ्गस्नानभेदे रक्षभिषवे सोम-
रसनिष्पीडने च अमरः ।

सूत्याशौच न० सूतिनिमित्तकमाशौचम् । जननाशौचे
“शावाशौचं न कर्त्तव्यं सूत्याशौचं विधीयते” सूतिः ।

सूत्र ग्रन्थने वेष्टने च अट्+चु०+उभ०+सक०+सेट् । सूत्रयति ते
अहसूत्रवत् त । बहुचकत्वात् न षोपदेशः ।

सूत्र न० सूत्र-अच् । १५स्त्रसाधने तन्नौ रच्यवस्थायां शनाट-
कोपकरणे प्रस्तावे “स्त्रसाधनमसन्दिग्धं सारवत् विश्व-
तोसुखम् । अस्त्रोभयनवद्यच्च सूत्रं सूत्रवदो विदुः”
इत्युक्ते शास्त्रवाक्यभेदे च ।

सूत्रकण्ठ पु० सूत्रं यज्ञसूत्रं तदिव वा कण्ठे यस्य । १५विभे
रक्षणेते श्छञ्जरीटे च मेदि० । [तत्रार्थे त्रिका० ।

सूत्रकीर्ण पु० सूत्रवद्भः कोणोऽस्य । उभरौ हारा० कप् ।
सूत्रगण्डिका स्त्री सूत्रं गण्डयति गण्डि-एवुल् । तन्तु-
वायोपकरणभेदे एषगण्डां शब्दमा० ।

सूत्रतन्तु पु० सूत्रमेव तन्तुः । सूत्राकारे तन्नौ हेमच० ।
सूत्रतर्कुटी स्त्री सूत्रसञ्चिता तर्कुटी । (टिको) पदार्थं जटा०

सूत्रधार पु० सूत्रं नाट्यसाधनं धारयति धृ-ण्यच्-कृष् ।
नाट्यसाधनशुक्ते नाटकप्रस्तावके १प्रधानते ।
“नाट्योपकरणादीनि सूत्रसिख्यभिधीयते । सूत्रं धार-
यतीत्यर्थे सूत्रधारो सतो बुधैः” इति तल्लक्षणं “पूर्वरङ्गं
विधायैव सूत्रधारो निवर्तते” सा० द० । “सूत्रधारेण
सञ्चिताः संलापं यत्र कुर्वते” दशरूपकम् । २दन्त्रे
शशिल्पिभेदे (कुतार) च । शिल्पभेदसूत्रधारश्च शृङ्गारभे
विश्वकर्षणा जातो जातिभेदः ब्रह्मवै०ब्रह्मख०१०ख० ।

सूत्रपुष्प पु० सूत्रगर्भं पुष्पं यस्य । कापांसे त्रिका० ।